

Comentariu - Cuvant de Tudor Arghezi

"Cuvant"- adresat cititorului, poate constitui o punte intre scriitor si cititor pentru a face sa vibreze la fel, in acelasi ton, doua fiinte, cu aceeasi rezonanta. Cuvintele au o putere magica.

Insiirate una langa alta, ele pot crea valori artistice, opere de pret, pentru mintea si inima cititorului. Cuvantul Arghezian, asezat la inceputul volumului "Carticica de seara", publicat in 1935, poate fi considerat ca o prefata politica, ca o confesiune in legatura cu intentiile poetului in volumul amintit. Doreste sa se deulantuie oamenilor, sa le daruiasca: "o carte mica, o carticica", in care sa incapa tot universul.

Pune in discutie relatia scriitor-carte-cititor, transformand in miracol lumea, cu tot ce o defineste. Poate evidentia armoniile de clori si toate sunetele lumii.

Fiecare cuvant din poezia studiata contribuie la stabilirea temei, intentia autorului fiind si definirea creatiei artistice, a operei literare.

Procedeele folosite pentru a reflecta esenta cuvantului, ca instrument pentru a alcatui opere literare, sunt felurite. Semnificativ la T. Arghezi e faptul ca el se apleaca la detaliile din care-si trage originea lumea inconjuratoare. Le mareste, le da dimensiuni noi, ca apoi sa faureasca reprezentari, imagini de o deosebita valoare artistica. Viata marunta, miniaturala primeste sensuri noi, capabile de a transmite mesaje artistice.

Poetul se adreseaza direct cititorului, folosind vocativul: "Vrui cititorule sa-ti fac un dar". Recurge la cele mai potrivite cuvinte cu care sa poata construi, sa poata exprima sentimente si idei purtatoare de intelepciuni, sa aiba bogatie de sensuri.

Din lumea micilor vietuitoare a ales cele ce i se potrivesc mai bine:

"Din slove am ales micile
si din intelesuri furnicile"

Astfel, metafora "intelesuri-furnicile" raportat la "slove-micile" e expresia stradaniei autorului de a comunica ganduri, sentimente cititorului, insuflind natura inconjuratoare. Pentru Arghezi, poezia e o armonie de sunete interpretate de vietatiile marunte, in loc de instrumente muzicale:

"Mi-a trebuit un violoncel
Am ales un brotacel"

Lacusta in loc de harpa, scatiu in loc de cimpoi, pe baza unor trasaturi comune de sens: sunete, forma fizica, elementele structurale care le compun.

Pentru a oferi cititorului o carte despre universul marunt, autorul ar fi vrut sa faca farmece: " printr-o ureche de ac, sa strecori pe un fir de ata:

" Micsorata, subtiata si nepipaita viata
Pana-n mana, cititorule, a dumitale"

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Cele trei epitete de langa substantivul "viata" subliniaza ideea de miniatural.

Dorintele poetului sunt consemnate si in ultimele doua strofe. Creatia poetica realizeaza o lume imaginara: "tandara de curcubeie", "scama de zare" referindu-se la imbinarea de culori, la infinitul din natura.

In "carticica noua", Arghezi ar fi vrut sa puna "parfumul umbrei si cenusa lui". Lumea uneori pare ascunsa, greu de definit ca si "nimicul nepipait". Ultimul vers "Am rascolit pulberi de fum" sublineaza continua stradanie a poetului de a reda prin cuvinte, ceea ce pare inca ascuns, nedescoperit.

Relatia dintre autor si cititor e subliniata prin folosirea verbelor la singular, referindu-se la intentia creatoare a poetului: vrui, sa fac, am ales, am vrut, ar fi vrut etc. Dintre substantivele se remarca cele diminutive, ori cele repetate: "carticica", "brotacel", precum si cuvinte populare: "tandara", "scama" etc.

Ultimele cuvinte au cand sens propriu cand sens figurat. intalnim inversiuni, intercalari: "farmece as fi vrut sa fac". Numarul versurilor difera in fiecare strofa. Ultimul vers apare rolat. Masura e inegala, predomina rima imperecheata, apar si versuri libere.